

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

nově zrekonstruované budovy bývalé obecní školy, č.p. 82 v Hlavenci se uskuteční
v úterý **12. prosince 2006**
od 16⁰⁰ hodin.

Složení zastupitelstva obce Hlavence pro období 2006-2010

Starosta **Vladimír BLECHA**
Místostarosta **Ing. Jarmila SMOTLACHOVÁ**
která byla pro tuto funkci uvolněna

Zastupitelé: Jaroslav Čurda, Václav Svačina,
Andrea Štěpařová

BURZA VÁNOČNÍHO CUKROVÍ

V sobotu 16. prosince od 16⁰⁰ hod se uskuteční již tradiční předvánoční akce s vůní cukroví, vánoček, domácího chleba atd. Tento rok se bude soutěžit nejenom v kategorii klasického cukroví, ale především v kategorii „o nejlepší slané cukroví“.

Od 17 hodin se můžete těšit na vystoupení folklórního souboru Horačky.

Součástí této akce bude také výstava a vyhodnocení fotosoutěže Hlavence-ten můj Hlaveneček a i tady vás čeká přepěkné pokoukání.

Krásné Vánoce a šťastný vstup do nového roku 2007
Vám přeje
Hlavenecký občasník.

VÁNOCE

České Vánoce. Půvě české Vánoce mají v kontextu evropských a světových oslav narození Krista své neopakovatelné a výjimečné místo. Jsou křesťanské, ale mají zároveň půvab lidové bezprostřednosti, humoru i pověřených magií a věšteb, které si lidé po staletí předávali od dob pohanských až po nepřítuš dávnou minulost. Připomínáme si i jednotlivé významné svátky adventu. 30. listopad, svátek sv. Ondřeje, patrona zamilovaných a snoubenců. Svátek sv. Barborky 4. prosince je ve znamení třeshňových větviček, ale i obchůzek tajuplných bílých postav s vlasy splyvajícími přes obličej, barborek. Dále pak známý biskup Mikuláš s andělem a čerty, ale i Abroz 7. prosince, či Lucie 13. prosince nositelky světla (ovšem pranostika o Lucii, jež noci upije, a dne nepřidá, platívala kdysi před změnou juliánského kalendáře na kalendář řehořský-gregoriánský v roce 1582, kdy došlo k posunu o 10 dnů, a tedy svátek Lucie už nepřichází do období zimního slunovratu). Kromě těchto víceméně důstojných postav světčů ovšem běhalo v minulosti po českém venkově v období adventu mnohem více všelijakých „potvor zakukšených“, které velmi vadily církvi. Ale humorem a rozvratností nadaný český člověk si je nedal zakázat. Byly to kšibny, koníci a kozlci, matičky a hrůzostrašné Perchty.

Lidé se ale nejvíce těšili na svátky vánoční. Jako dnes i před sto lety se uklízelo. Na hospodyně ležela celá tíha příprav-úfků a chystání pokrmů, jakými byly například muzika, ovárka, tomáškovy kompot, ale také peřinky, peciválky, štedrovka (houska, húse, calta, vánočka), jahelník, Černý Kuba, pučálka, sladká kaše s medem, houbová polévka, ryba-at už opravdová nebo pečená z těsta. Zkrátka – „Vánoce, ty jsou jednou v roce!“ – a tak si každý dopřívával a dopřívá i dnes, co mu kapsa a vlastní zdraví dovolí. Dnes se ovšem Vánoce trochu zdeformovaly přílišnou komercializací. Od října nás všude, i na místech zcela nevhodných, provázejí koleďy a laciný neokus průmyslového pozlátka. Také doma více hledíme na dostatek jídla, pití a množství dárků a jaksi nám uniká duchovní podstata slavení svátků. V dobách minulých žil člověk většinou v nuceném nebo i dobrovolném odříkání a tvrdé každodenní práci. Když pak nastala doba svátků, uměl je opravdově vychutnat, užít si je. Tento zářavý kontrast dnes chybí-žijeme v poměrném dostatku jídla i zábavy denně, k naší škodě. Nevadilo by alespoň o vánočních svátcích vrátit se k pokoře našich předků, alespoň při štedrovecerní večeři poděkovat Bohu, přírodě i dobrým lidem za všechny dary, které smíme užívat. A pak si společně zazpívat a slavit svátky narození Páně v hojnosti, ale i s vědomím, že ta hojnost není samozřejmostí.

Vybráno z knížky
Kamila Skopová, Vánoční svátky o století zpátky
aneb tradice Vánoc v České kuchyni